

Weekend

1921

8-9

ვაჩე ქურდიანის ნახატი.

განათლის ცენტრი

2

ადამიანის
მართვის პალტი
R3C6S
ხალისგალზაა

EST-OUEST

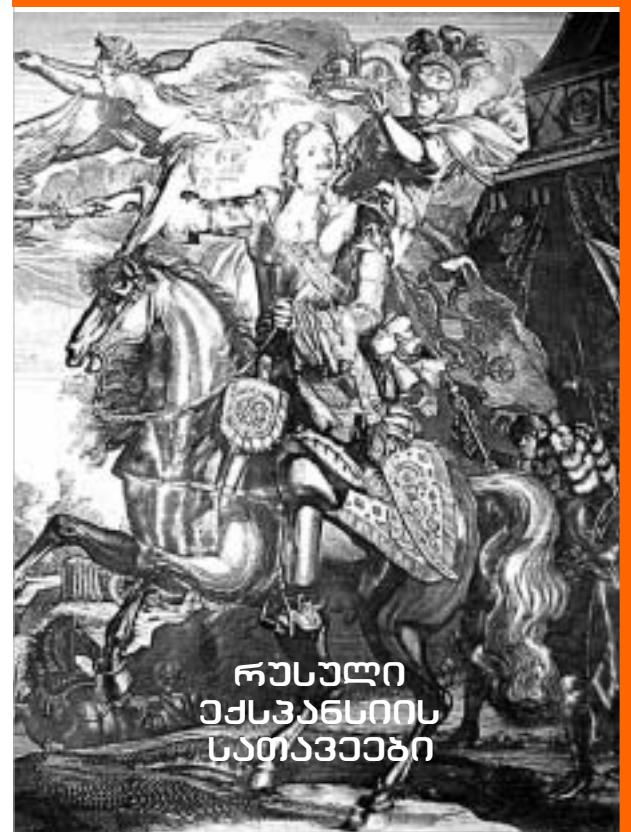
6

Die 8.30 Uhr
სამხრეთ კავკასიელები
ფესტივალ Est-Ouest-ზე

დროთა კავშირი

10

რუსული
ცენტრალური
სატავავაზი

გაია პაპანაძე

ვინ არის ის, ვინც ცოდნას ფლობს?

ჩვეულებრივი მკურნალი თუ უჩვეულო ცოდნით შეიარაღებული ბრძენი? ჩვენს შემთხვევაში ის წარმომობით კახელი, პროფესიით ინჟინერი და ამის გამო იქნებ, ცოტა სკეპტიკოსიც - ამჟამად ად აღმოსავლური მედიცინის სუჯვოკ თერაპიის სერტიფიცირებული სპეციალისტი, ბატონი ანდრო სამხთუაშვილია. თუ მას და ამ მეთოდის სხვა მიმდევრებს დაუკავერებთ, ის, რომ ზოგი დედას ჰყავს და ზოგიც მამას, დიდი ვერაცერი აღმოჩენაა. საქმე ისაა, ხელის მტევანთან საკუთარი სხეულის მსგავსება დაინახო! და მერე იმასაც მიხვდე, რომ მისი სახით ყოველგვარი სნეულებისაგან განკურნების მქანიზმს დაატარებ. ჩვენმა სტუმარმა, ამ თეორიის ჭეშმარიტება საკუთარი ოჯახის ნევრზე გამოსცადა და მკურნალობის ამ უჩვეულო მეთოდითაც სწორედ მაშინ დაინტერესდა.

მასწავლებელი

სიმონ გორელაშვილი - საერთაშორისო დონის მაღალკუალიუციური სუ-ჯოკ თერაპევტი, მოსკოვის "სუ-ჯოკ" აკადემიის ლექტურორი:

- მე მისი პირველი მასწავლებელი ვიყავი. 1997 წელს საბურთალოზე, მე-18 პოლიკლინიკაში სუ-ჯოვან თერაპიის საბაზისო სემინარებს ვატარებდი. ანდრომ სემინარებზე დასწრების უფლება მთხოვა. მიუხედავად იმისა, რომ დამსწრეთა უმრავლესობა პროფესიით ექიმი იყო, მანიც მივეცი საშუალება საბაზისო კურსი გაეცლო და საკუთარი შესაძლებლობები გამოიცადა. ჩემდა გასაოცრად, მან არამხოლოდ ეარგად აითვისა მასალა, არამედ, გამოცდებიც წარმატებით ჩაბარარა და მკურნალობის საოცარი უნარი გამოავლინა. მალე ის ამ მეოთიდის დამაარსებელს პაკ ჯევუს წარვუდგინებ. პროფესორი შოინხიბლა ახდროს უშუალობით, მის მიერ სწრაფად ათვისებული ცოდნითა და იმ უნიკალური, ღმერთისგან პოძნებული უნარით, რომლის საშუალებითაც ის მოკლე ხანში საქმაოდ წარმატებული სუ-ჯოვან თერაპევტი გახდა.

ახალი აღმოსავლური სიბრძნე

ბატონი ანდრო ძალზე მოკრ-
ძალებულია და საკუთარ თავზე
საუბარი არ უყვარს. სამაგიერ-
ოდ, გატაცებით საუბრობს სუ-
ჯოკზე. ამიტომ ჩემს შეკითხვას:
მაინც რა არი ეს სუ-ჯოკი, ახა-
ლი აღმოსავლური სიბრძნე, თუ
არატრადიციული მედიცინის
მორიგი ახალი მეთოდი? საქა-
ოდ ვრცელი, კახურად ფუნდამენ-
ტული განმარტება მოაყოლა.

- სუ-ჯოკ თერაპია, აღმოსავ-
ლური მედიცინის ეს უახლესი მე-
თოდი - 1987 წელს სამხრეთ კუ-

ადამიანის მართვის პულტი R3C6ს ხელისშეულზე

ანთრო სამხთუაშვილი მეთოდის დამაარსებლის პაკ ჟი ვეს პორტრეტის ფონზე

რეელმა მეცნიერმა პაკ ჯე უში დაარსა. მიუხედავად სიახლისა, ის სწაფად გავრცელდა მთელს მსოფლიოში. დღეს მკურნალობის ამ მეთოდს ცატიერზებთან უკა- ალადგენს იმუნო და ნერვულ სი-
სტემებს, ხსნის სტრესს, აუმჯო-
ბესებს სისხლძარღვთა, თავის
ტყინისა და შინაგანი ორგანოებ-
ის ფუნქციონირებას, აახალგაზი-

თერაპია), მედიტაცია და სხვა. მეთოდის არსი ის არის, რომ

ნებისმიერი დაავადება ოგანიზმში ბუნებრივი ენერგობალანსის დარღვევაა. თუ იცით მისი აღდგენის პრინციპებს, შეძლებთ დარღვეული ბალანსის აღდგენას, ანუ გამოჯამნორთებულებას. მეთოდი დაფუძნებულია ხელის მტკვნისა და ფეხის ტერფის ადამიანის სხეულთან მსგავსებაზე. მტკვანი და ტერფი პრაქტიკულად, ადამიანის მართვის პულტია. ამ მეთოდს წარმატებით იყენებენ მედიცინის ნებისმიერ დარგში. შესაბამისად, დაავადებათა ჩამონათვალიც, რომელიც ამ მეთოდით განკურნებას ექვემდება-

უჩვეულო
მსგავსება და
კახელი
პაციენტები

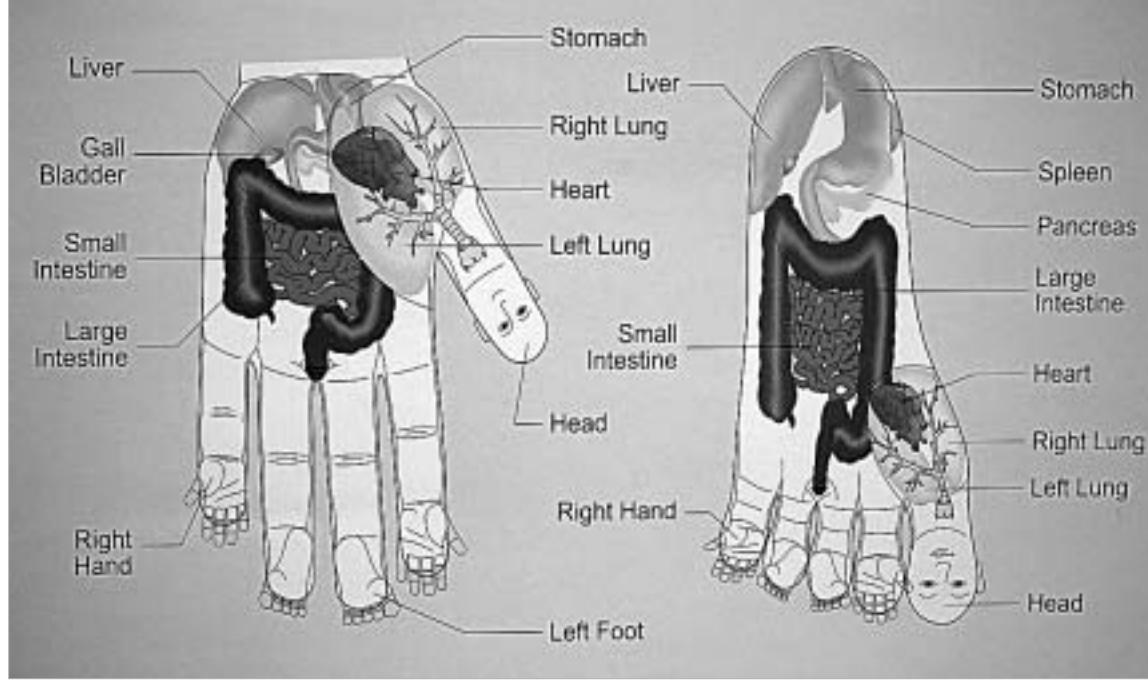
- პირადად მე ამ მსგავსებას ვერ ვხედავ. იქნებ ამისცნათ, რაში მდგომარეობს ის და რამ-დენად ირწმუნეს ეს ოქვენმა პირველმა პაციენტებმა - კახე-ლებმა?

ბატონი ანდრო ფურცელზე
ხელის მტევანს ხატავს.

- ერთი შეხედვით, მისი სხეულთან მსგავსების დანახვა მართლაც შეუძლებელია, მაგრამ თუ ცერა თითს 144 გრადუსით შევატრიალებთ ისე, რომ ის ხელის მტევნის თავში მოქცეუს, მსგავსება ბავშვისთვისაც თვალსაჩინო გახდება. შესაბამისად, ხელის მტევნაზე აღმოჩნდება მთელი ჩვენი სხეულიც. ნებისმიერ ორგანოზე ზემოქმედებაც სწორედ მტევნის შესაბამის ნაწილზე ზემოქმედებითაა შესაძლებელი. ზემოქმედება შეიძლება იყოს: ფიზიკური (დაწოლით), ნემსით, ლაზერული სხივით, გათბობით და ნებისმიერი მცენარის თესლით. მე სწორედ ამ მეთოდით ვმკურნალობ. საერთოდ, ამ სწავლებაში ბევრი რამ, და მათ შორის, თესლებით მყურნალობაც, მსგავსების პრინციპზეა აგებული. მაგალითად, ძახველის თესლი გულს ჰგავს, ლობიოს კი თირკმელს და ლვიძლს. შესაბამისად, ისინი მსგავს ორგანოებზე მოქმედებენ. მაგრამ, არის უნივერსალური თესლებიც. მაგალითად ხორბლის. მას ძალიან დიდი ენერგეტიკა აქვს. ხორბლის თესლის გამდლეობისა და სასიცოცხლო-ენერგეტიკული ძალის გამოსაცდელად ის ჯერ ფილტრში გამოაშრეს და მერე 250 გრადუსზე გაყინეს. ასე დამუშავებული თესლი დათესეს და თქვენ ნარმოიდგინეთ, ის მაინც ამოვიდა. ამიტომ, მისი სწორად გამოყენება, ანუ სწორი პოლუსით ხელის მტევნის დაავადებისთვის შესაბამის ნაწილებზე დაკვრა, სასურველ შედეგს გვაძლევს.

STANDARD SYSTEMS OF CORRESPONDENCE TO THE BODY ON THE HANDS AND FEET

ადამიანის მართვის პულტო.

რაიონის სოფელ ნინოწმინდადან ვარ. ჩემი პირველი ბაციენტები იქაური მცხოვრებლები, ოჯახის ახლობლები და მეგობრები იყვნენ. ჩემი კი სჯეროდა, რა და ბოლოს მითხრა, - ბიჯო,

ხორბალი თუ განკურნავდათ, უნამღოდ და უნემსოდ, ამის დაჯერება ეძნელებოდათ. მახსოვს, ერთ-ერთ ქალბატონს ვმკურნალობდი. მიყურა, მიყურა და ბოლოს მითხრა, - ბიჯო,

ხორბალი რომ საქმეს შველოდეს, შენთან კი არ მოვიდოდი, პელელში დავწვებოდიო.

თავიდან ამ მეთოდს ექიმები ერთგვარი უნდობლობით უყურებდნენ. მერე ბევრმა მისი სი-

კეთე საკუთარ თავზე გამოსცადა. ახლ უკვე განკურნებული ადამიანები ნაცნობ-მეგობრებს ჩვენთან აგზავნიან და ბელელში დაწოლის ალტერნატივაზეც აღარავინ ხუმრობს! ის ფაქტი, რომ ბატონმა დავით ტატიშვილმა საკუთარ სამკურნალო ცენტრში პაციენტების მიღებისა და ამ მეთოდით მკურნალობის საშუალება მოგვცა, ვფიქრობ ბევრ რამეზე მეტყველებს. აქ არსებული სადიაგნოსტიკო აპარატებით ნებისმიერ ადამიანს შეუძლია არა მხოლოდ გაიგოს სწორი დიაგნოზი, არამედ, მკურნალობის შემდეგ გადაამოწმოს შედეგები და სუ-ჯოკის მეთოდის ეფექტურობაში დარწმუნდეს.

ჯანმრთელობა - სულიერი სრულყოფის საშუალება

- სუ-ჯოკ თერაპია კორეელის აღმოჩენილია. ხშირად გარკვეული თერაპიული მეთოდები რელიგიურ დოქტრინებს ეფუძნება. რა ხდება თქვენს შემთხვევაში?

- მე მორწმუნე ვარ და მიმაჩნია, რომ ფიზიკური ჯანმრთელობა ადამიანს მიწიერი სიამოვნების მისაღებად კი არ ეძლევა, არამედ, სულიერების სრულყოფით უკიდურესი ჩემი მასწავლებლები იქნებიან.

თი მთავარი სიკეთე ის არის, რომ არც ერთ კონკრეტულ რელიგიურ სწავლებაზე არ არის აგებული. ჭეშმარიტების ზოგად პრინციპებს - სამი საწყისის თეორიას ეფუძნება. ამიტომ, ჩემი პაციენტები სასულიერო პირებიც არიან და ღრმად მორწმუნებიც. თანაც, ის აბსოლუტურად უსაფრთხოა. მისი არასწორად გამოყენება შეცდომით აკრეფილ ტელეფონის ნომერზე მესიჯის გაგზავნას ჰგავს. ინფორმაცია უბრალოდ სხვას მიუვა, ვისთვისაც არ არის განკუთვნილი და შესაბამის შედეგს ვერ გამოიღებს. ამ თვისებათ და სერიოზული შედეგების გამო, დღეს თითქმის აღარ არსებობს ისეთი ქვეყანა, სადაც ამ მეთოდს არ იცნობენ და პრაქტიკაში არ იყენებენ. სწორედ ამიტომ, ბატონი პაკ ჯე ვუ, რომელიც ახლა უკვე ჩემი მასწავლებელიცაა, 13 აკადემიის აკადემიკოსია. ამ დამსხურების აღსანიშნად ერთ-ერთ ვარსკევლავს მისი სახელიც კი უწოდეს.

- თქვენ ისევ სწავლობთ?

- სუ-ჯოკი მომავლის თერაპიაა. ის შუდმივად განვითარება-დი მეთოდია და როგორც სულიერება, გამუდმებულ სწავლასა და სრულყოფს საჭიროებს. ასეც რომ არ იყოს და მე აღრ ვიყო მოსწავლე, ბატონი სიმონ გორელაშვილიცა და პაკ ჯე ვუც ყოველთვის ჩემი მასწავლებლები იქნებიან.

აკადემიკოსი დავით ტატიშვილი და ანდრო სამხთუაშვილი.

Weekend

საერთაშორისო დონის
მაღალკალიფიციტორი
სუ-ჯოკ თერაპევტი
სიმონ გორელაშვილი

9-15 የፌተዥዣዎችና ስጋፍ

ბარათაშვილის ხიდზე მოქანდაკე გია ჭავჭარიძის ქანდაკებები

მეტ-ნაკლებად მოსალოდნელი,
თუ, შეიძლება ვინწესთვის მოულოდ-
ნელი, შედეგებით ადგილობრივი არ-
ჩევნები დასრულდა და ახლა უკვე
ნინასაარჩევნო აგტაციად არავინ
ჩამოთვლის, თუ ხმამაღლა ვიტყვი,
რომ ბართაშვლის ხიდზე დადგმუ-
ლი ჯაფუფური ქნადაკება (სახელნო-
დება არ ვიცი) ძალიან, მართლა ძა-
ლიან მომენტის.

ზაფხულის დასკენების ერთ-ერთი დასკვნის გამოყენების მიზნით 7-8 ოქტომბრის "24 საათში" P.S.-ის სახით მოგახსენეთ, რომ "საქროველოში ახალი ტიპის საშუალო ფენა შეიქმნა, რომელიც ლამაზად გამოიყერება, მოდურად იცვამს, საკუთარი ხელფასით შეტყუდებას ზღვაზე ატარებს, მშენენივად ერთობა და უმეტესად ახალგაზრდებისგან შედგება". კიდევ დავამატებდი, რომ ისინი სულ იცნიან, ირჯებიან, მათ უკვართ ერთმანეთი, სასიყვარულო რომანებს აპამენ, პლასტიკურად, რითმულად კარგ, გემოვნებიან მუსიკუზე ცეკვავენ, ხუმრობენ, დოდ, ხმაურიან, მხიარულ ჯგუფებად დადანან, საუკეთესო ადგილებს იჩივევენ, ყველგან ხალისი შეაქვთ, უარყოფებ ყოველგვარ გალო კილ-ბურუუზიულს, გულწრფელები, ლაღები, ბედნიერები და საკუთარ თავში, მომავალში ბევრად უფრო დაწნეულებული არიან, ვიდრე მათ ასაკში ჩვენ გიყავთი. თითქოს ზუსტად იციან, ამ ცხოვრებიდან რა უნდათ და მზნისკენ ლადად და, ამავე დროს, მტკიცებ მიიღონ.

ჯერ კიდევ ამ სასიამოვნო აღ-
მოჩენა-შთაბეჭდილების ქვეშ ვიყა-
ვი, როდესაც თბილისში დაბრუნე-

ბულმა, ამ კვირაში ბარათშვილის ხიდზე ახალი ქანდაკებები ვნახე და ბუნებრივად ჩავთვალე, რომ ეს სწორებ ისინი არიან. ეს მათი ძეგლია. რომანტიზმით, ემოციებით, იმედებით, სიფაქიზითა და სისუფთავით აღსავს საქართველოს მომავალი თაობა, რომელიც, ეტყობა, არა მარტო მე დავინახე, შევიგრძენი. მგრინა, მაგრამ მოქადაკე გია ჯაფარიძე სწორებ მათ ხედას, მათზე ფიქრობდა, ისინი უყვარდა, როდესაც მა პაერივან, ლამაზ, იმედითა და სისუფთავით გამსჭვალულ ძარა იძინა ათვისთა

ქართველის აკეთებდა.
არა, ვიცი, უენგვაში არ ვცხოვრ-
ობთ. ჩვენ თბილისში ვცხოვრობთ,
რომელიც, ასე თუ გაგრძელდა, უენ-
ვასაც და წებისმერ ვეროპულ დე-
ლატვიასა და აუსტრიიდა.

დაუკავშიროს გაუტოლდეთ.
რატომაც არა?!
■ ■ ■
ქალბატონ ლანა ლოლობერიძეს

მე და ჩემს მეგობრებს არაერთხელ გვილაპარაკია, გვიმსჯელია, რომ ჩვენი თაობის დიდი ნაწილი, ფაქტობრივად, უპროცესიონ აღმოჩნდა. დასავლეთის ქვეყნების ეკონომიკური გეოგრაფია, კლასიკური ფილოლოგია, კინომკოდნეობა და ა.შ. - ეს ის პროფესიებია, რომლებზეა ჩვენ ვირჩევდით და რომლებზეც დღეს რეალურად არავითარი მოთხოვთა არ არის. ზოგიერთმა ჩვენგანმა პროფესია დროის შესაბამისად შეცვალა. ზოგიერთმა, ავანტურიზმს მოკლებულმა ნაწილმა, ეს ვერ მოახერხს და დიასახლის ამბოჭაში მყარად დაჯდა სახლში. მაგრამ, არსებობს ისეთი სასიამოვნო, იშვიათი გამონაკლისები, ვინც პროფესია წლების წინ გააზრებულად, სწორად აირჩია, შეიყვარა, დაუკიდლა და მთელი ცხოვრების

A black and white photograph of a woman with dark, layered hair and bangs. She is wearing a dark, button-down blazer over a light-colored top. Her gaze is directed towards the right side of the frame, and she has a neutral, contemplative expression.

ମାନ୍ଦିଲ୍ଲିଥୀ ଏହାର ଶୁଦ୍ଧାଳ୍ପାତ୍ର ମାତା.
ଶୁଦ୍ଧାଳ୍ପାତ୍ରଙ୍କିଳାଫ ଗମିତ୍ସ୍ଵରିତ, ରନ୍ଧର
ର୍ଯ୍ୟାମ୍ ଗାରାମ୍ଭମ ବେଶର ଅଫାମାନ ଏହାରି
ବେଶ ଦେଖିବା, ବିଶ୍ଵାସ ଦିଶେରତ୍ବାତ୍ମାର
କ୍ଷେତ୍ରନ୍ଦ୍ରେ ଦାପିଶ୍ଵରୀ. ବ୍ୟଥ ନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମ୍, ରନ୍ଧର
ଦେଶାତ୍ମ ଦାର୍ଢିଣିର ଏତମା-ଏତମା ଯୁଦ୍ଧତିତା
ତିତମିଳିର ଜ୍ଞାନମାଲ୍ଲିରାଫ, ଦିଶେର-
ତ୍ରାପିଳା ମନ୍ଦିରଶିଥି ଉପାଦନ୍ତର. ଦେଖିବେ
ବ୍ୟଥ ଧରି, ରନ୍ଧରଶାତ୍ମ ଦିଶେରତ୍ବାତ୍ମାର
ଦେଶ ସାହରନ୍ଦ ଅଳାରାବାଦ ଉପାଦନ. ଆମ
ଦିଲ୍ଲି ନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମ୍ କୁ ଆମ ବ୍ୟଥିତଥିଲି ରାଜ୍ଯ-
ଅପ ଗାନ୍ଧିଜୀର୍ଦ୍ଦୁ ଶେଖିରିନ୍ଦ୍ରେବା. ଆଗ୍ରା
ଶୁଦ୍ଧାଳ୍ପାତ୍ରଙ୍କିଳାଫ ରାମଦିନନଥି ଦେଖିପାରିବୁ
ପାଇବା ଏହିପରିବାର ଏହାରିଲା କାହାରିଲା

დაიცვა. ეტყობა, ღრომ საკუთარი
მოთხოვნენ ნააყენა და ჩემი გ
ბის პროფესიონალური რეალიზებული
ნაწილიკ ამ მოთხოვნებს მომზა-
დებული შეხვდა, აცყვა, გამოექმა-
ურა. ას ერთ-შემ წიმინდეათან ას-
ეს და ასე დასრულდება მომზადებული

უოა. აა კვიოაძი ჩემისა თალიან აბ-
ლო მეგობარმა, ხელოვნებათმცო-
დნე ნინო გედევანიშვილმა, რომლ-
ის ინტელექტში, შრომისუნარია-
ნობაში, პროფესიისადმი ერთგუ-

ოს მეპარებოდა, კინოსა და თეატ-
რის უნივერსიტეტში "ირინა შტენ-
ბერგის შემოქმედებაზე" დისერტა-
ცია დაიწვევა.
ლამაზმა, ახალგაზრდა, ინტე-
რესითა და ცოდნით აღსასე დისე-
რტანტმა და მისმა, დილეტანტისთ-
ვისაც კი ძალიან სანტერესო, თა-
ნამედროვე, ფართე ხედვის ნაშრო-
მმა ჩემში სუბიექტური და ობიექ-
ტური სიამაყის გრძნობა გამოიწვია.
ნინო გედვეანშვილის დისერტაცი-
ის მოსმენისას, მის მაგალითზე, გა-
ვითქიქრე - "სულ მთლად დაკარგუ-
ლი თაობაკა არ ვიყოვილვართ!"

კობა დავითაშვილზე, მის გარიგებებზე, მორალურ-პოლიტიკურ პორტრეტზე და ფამის მანერაზე ლაპარაკიც არ მინდა. ერთს ვიტყვი - რატომძაც არ გამკვირვებია. ას, გაზრის დირექტორის თანაბაზე კი რამდენიმე შეკითხვა დამებადა. ან საიდან აქვს ას ორმოცდათი ათასი, ან თუ ამ თანხას საკრებულოში შესვლაში იხდიდა, რამდენის ამოღებას აპირებდა? "ის, ვინც ძალაუფლებას ფულით ყიდულობს, მისგან გამორჩენას ეწვევა". - არისტოტელე; "პოლიტიკა". იმედია, განათლებული ძმები ბერძენიშვილები ამ ავტორს მაინც არ შეეკმათებიან.

"ასვერ გაგონილს ერთხელ ნა-
ნახი ჯობია", ნათქვამია და ამ
კვირაში ამაში კუიპე ერთხელ თვა-
ლნათლივ დავრონმუნდი, როდესაც,
ჩემდა სასირცეოდ, პირველად
ცხოვრებაში ფეხბურთის სტადიო-
ნზე წავიდა.

ფეხბურთის გულშემატკივრები

ბურთელების (დამარცხების მიუხედავად) მონდომებული თამაში!

ყველაფერ ამისგან, პერმანენტულად, თვალზე ცრემლი მაღაებოდა. ისეთი გრძნობა მქონდა, თო-თქოს ჩემი ქვეყანა, ხალხი კიდევ უფრო შემიყარდა (თუ ეს შესაძლობელია).

თამაშის ბოლოს მოედანზე გა-
მოვარდნილმა და ჯარისკაცებისა
თუ პოლიციის მიერ წარმოუდგენე-
ლო სიუჟეტით გათრულობა ფანმა
რეალობაში დამაპრუნა. აქ ვარ, სა-
ქართველოში, სადაც ჯერ ძალიან
ბევრი რამ გამოსწორებას, დახვეწ-
ას საძიროაში.

ზემოთ ჩამოთვლილი შთაბეჭდი-
ლებების მუსიკალურ ფონად კი, სე-
ვე ამ კვირაში, ოპერაში გიღმონ კრე-
მერის მიერ შესრულებული თანამე-
დროვე მუსიკის კონცერტი მინდა
მოვისწერილი. ვარტუოზმა ვიოლონ-
ჩელოსტმა და მისმა მუსიკოსებმა
შეიტკეა, გუბაიღულნას, ყანჩელის
(შეიძლება აქაც სუბიექტური ვარ,
მაგრამ ყველაზე მეტად მომენტია)
ისეთი მუსიკა, ჰანგები, სევდა და
დრამატიზმი, ირობია და ოპტიმიზმი
მომასმენინეს, რომელიც ჩემთვის
სწორედ დღვევანდვლობის, ჩვენი სა-
ინტერესო დოკუმენტების, როული ცხოვრე-
ბის ლიტერატურული მენა, იდეა-

လျှော်စာတမ်းပုံမှန်လေ့ရှိခဲ့ပါ။

Die სამიერო ბიბლიი

სამხრეთ კავკასიოლები ფესტივალ Est-Ouest-ზე

ମାଲ୍ଟିମାଡିଆ କୋର୍ପେସନ୍ସ

გუნდის შემადგენლობა

Die გერმანული არტიკული არ გევონოთ, იგი პატარა დამაზი ქალაქია სამხრეთ საფრანგეთში, რონის ალპებში, სადაც წელს, სექტემბერში უკვე მეჩვიდმეტეჯერ გაიმართა საერთაშორისო ფესტივალი “ალმოსავლეთ-დასავლეთი”, და იგი ამჯერად საქართველოს, სომხეთსა და აზერბაიჯანს მიეძღვნა. ფესტივალი Est-Ouest 1989 წლიდან არსებობს და ძირითადად იგი ალმოსავლეთ ეკროპულ კულტურას წარუდგენს ხოლმე დასავლელ აუდიტორიას. პირველი ფესტივალი ჩეხეთს მიეძღვნა, შემდეგ იყო პოლონეთი, უნგრეთი, რუმინეთი, სლოვაკეთი, ბულგარეთი, ალბანეთი, მოლდოვა, ლიტვა, საქართველო (1998 წელს), უკრაინა, სომხეთი და რუსეთი.

ଓঝেস্তোগাল্প দাল্লিং জাৰিৱো
ৰক্ৰমগৰামাস মনোভাবস দড় লাভ্যেৰা-
ত্যুৰিস, মুসাযোস, তাৰামেলৱৰুণ্ণে
হেল্লোবৰ্ণেৰিস, কৰিনোস দড় তৃপ্তিৰিস
গুৰিৰদা অধি তৰ ইম ক্ষেয়ণিস সৰোজলিস
মেৰুণ্ণেৰোৰাস, পুণ্যত কুলশ্চৰাসা
দড় সাচুৰিৰু হেল্লোবৰ্ণেৰাসাত কি
ডোড পুৰুষাধুৰেৰাস শুভমৰোৰ্দেৰ.

ହେବାନୀ ଅମ୍ବାଙ୍କୀ ରାମଦେବନିମ୍ର ତୁଳିଲ
ନିର୍ଦ୍ଦାନ୍ତିକ୍ୟାମ, ରାମପାତାଳିଲିଶ୍ଚି ଯୁଗ୍-
ତ୍ରିଗାଲୀପି ଅର୍ପଣେକ୍ଷିତରିକୁ ଲୋରାନ୍ତିକ
ମୁଖଦୟେର ଦା ବିଜ୍ଞାପନେ ପରିଚ୍ୟାନିଷ୍ଠାନିମ୍ବି
ଅନ୍ତରେ ଦ୍ୱାରା ରାମବିଦ୍ଧନ୍ତିବ୍ରତିରେ
ପିରିବ୍ରାତ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦରାନ୍ତି କ୍ରେତାଲମ୍ବା ଦେଇଦେବମା
କାନ୍ଦିତ୍ରାତ୍ମକ୍ରମ ମନ୍ଦିରନ୍ତିରେ, ମେହରୀନ୍ତି
କି ଉପରେ ଚାନ୍ଦାଦ ଗ୍ରାମକର୍ତ୍ତର୍ମୁଖ,
କ୍ଷାରତ୍ଵେଲ୍ପବିଦାନ ଯେତ୍ରିପିବାଲାହୀ ଅତ-
ମଦ୍ରେ କାମ୍ପି ନାଵିଦିନିଷ୍ଠାତି: ମଥୁରାକ୍ଷେତ୍ରକ୍ରମ
ନିଲିପିର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଶ୍ଵରିଲୀ ଦା ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ଦାତାତ୍ମକ, କିନ୍ତୁରେଯୁବିଲର୍କ୍ଷବି ତେମୁଣ୍ଡ
ଦାବଲୁହାନି ଦା ନିନ୍ଦା କିରତାମ୍ଭ, ଜଗୁ-
ଝୁଝୁ “ଶ୍ରୀମାରା” ନିନ୍ଦା ଦା ମାମ୍ବ ଜାନ-
ଜଳଦାସବିନ୍ଦିବା ଦା ଦାଵିତ ଦା ଗିନ୍ଦରଗି
କେବିତାମ୍ବିଲାପିଲେବିଲୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାଦ୍ଵାରାନ୍ତିଲେବି-
ତ, କେଲାଲ ଲାଗୁତ୍ତିରାତିନିର୍ମାଦେବ ଗିନ୍ଦର-
ଗି କ୍ରୀତାଶ୍ଵରିଲୀ, ଶମତା ଇତାଶ୍ଵରିଲୀ
ଦା ଅମ ଶିତ୍କଷ୍ଣବିଲୀ ଅଶ୍ଵତ୍ତିରକ୍ଷ, ନାନ୍ଦିତ୍ରି-
ନ ଦା ଶତରାଶବ୍ଦୀରୁଗିଦାନ ଗାଲାତିକନ୍
ଦ୍ୱାରାନିଦ୍ରି ଦା ରମାର ତୁମରମାନାଶୁଲିପ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାଦ୍ଵାରାନ୍ତିଲେବିନ୍ଦିବାନ୍ତିବି.

სექტემბრის პირველ რიცხვებში ყველაფერი გარკვეული იყო, გაფრენამდე (13 სექტემბერს) რამდენიმე დღით აღრე კი ბილეთებიც ჩაგვაზატების.

გამარჯვება
ვერავის
მივულოცე

13 სეკტემბერს, ჩვენი დროით
23:45 წუთზე, ლიონის „სტად დე უ-
რლანის“ მინდორზე ადგილობრივი
„ოლიმპიკის“ და „რეალის“ ფეხბუ-
რთელები გამოვიდნენ. ბარგის ჩა-
ლაგება დროებით გადავდე და ლი-
ონში გაფრენამდე რამდენიმე საა-
თით ადრე „ოლიმპიკის“ გულშემა-
ტკივართა რიგებში ჩავენერე. ინგ-
ლისური ფეხბურთის ტრფიალს,
სიმართლე გითხრათ, აქამდე არც
არასდროს მიგულშემატკივრია
ფრანგული კლუბისთვის, თუმცა 13
სეკტემბრის ღამეს ყველაფერი შე-
იცვლა, თანაც ჟუნინიოს, მალუ-
დასა და ტიაგუს გუნდითა კველაფი-

ქართული ლიტერატურული პერიოდიკის ბედზე ჩაფიქრებულები.

შოთა იათაშვილის ნარმართულ-სიურეალისტური დეკლამაცია.

ნოტრდამის საკათედრო ტაძარი დიში

რი გააკეთა იმისთვის, რათა 14 სექ-
ტემბერს გამარჯვებულ ქალაქში
ჩავთორენილიყავით.

ერთი სული მქონდა, როდის ვნახავდი პირველ ლიონელს, რომ მაღრიდის „რაგალის“ საკვარველი ძლევა (2:0) მიმელოცა. საფრენი დროის დიდი ნაწილიც - თბილისიდან ვენამდე, შემდგენ კი ვენიდან ლიონამდე - ტურბულენტობასა და ფესტივალზე ფიქრის გარდა ფეხბურთსაც დავუთმე და ასეთ ფექტში გართული, მხოლოდ სენტ-ეგზიუპერის სახელობის ლიონის აეროპორტში გამოვფხილდი. სანტიაგო კალატრავას პროექტია აგებული ბეტონის მ გიგანტური შედევრის სისტემის ჯერ თეატრიც არ მქონდა შევლებული, როცა აღმოჩანიერთ, რომ ქართველების

ბარგი დაკარგულიყო და შესაბამის-
ად, მომდევნო ერთი საათი აეროპო-
რტის მაზალო თანამშრომალებთან

მოგვინია ურთიერთობა. ცხადია,
მალუდასა და უნინიოს შესახებ
კრინტიც არავს დაგვიძრავს, ისე
დავიძარით ჩვენი მასპინძელი ქა-
ლაქისენ, დისკენ (ჩვენ კიდე რა
გვიჭირდა, ილიკო ზუტაშვილი,
რომელსაც თბილისში არც ჩასხო-
მაზე დაუგვანია და ვისაც თავისი
ნამუშევრების გარდა მეგობრების
ნაღვნიც მოჰკონდა დის გამოფე-
ნაზე, უცრად რესტზე არ დაუშევს
და ვინალიონის ნაცვლად სტაბბ-
ულ-ლიონზე გადასვეს. მიზეზს მა-
ლევე მივგვდით, როგო თვითმფრი-
ნაში ასულებს, 15-20 წეულის დაგ-
ვიანებით, გაბადრული სახეებით

შემოგვიერთდნენ გელა ბეჟუაშვილი, რომან გოცირიძე და ერთი ორი სხვა “ნაცნობი”).

DieStory

ძალიან მოკლედ დაბა დის შესახებაც მოგიყევებით, მიუხედავად იმისა, რომ ამ კოხტა ქალაქის გულა თბილმა მაცხოვრებლებმა, თითქმის არაფერი იციან თავიანთი მშობლიური კუთხის ისტორიაზე, ეგ კიარა წიგნის მაღაზიებში ანდა თამბაქოსა და პრესის ჯიშურებში შესულს პირველად გრენობლის ან ავინიონის გზაზე გვლევი შემოგეფეთება და არა დის. არადა ამ ადგილსა ჯერ კიდევ რომანელების ხასაში არ

ଓଡ଼ିଆ

ଓঁশান্তি...
ওঁগুস্তিগুবালি দালীৰাৰ মৰাবাল-
ওঁগুৱানি গুমণড়া। বৈৰ আৰ নেৰাৰ-
ড়িত আৰ, মুগলাৰ্মিস্তি “কাৰাৰাৰ্দ্দিৰেৰ দৰ্জ-

კავკასიელ ხელოვანთა და არტ-კრიტიკოსთა შეხვედრაზე

ქართველები დიში

კვართის ისე კარგად მოერგო დის, რომ მათ ხემრობით
Dieblomz კი შევარქვი.

ფესტივალი ბრნენიცალე კონცერტით გაიხსნა, რომელიც დის საკათედრო ტაძარში გაიმართა და სადაც აზრისაიჯანელი და სომეხი მუსიკოსების შემდეგ, ქართული ჯგუფი „სტუმარის“ ჯერიც დადგა. ჩვენდა გასასარად, ქართული კვარტეტის პროგრამა ყველაზე სანგრძლივი აღმოჩნდა და ყველაზე მეტი აპლოდისმენტიც დაიმსახურა. ჩემი ახალი მეგონერების მუსიკა ნამდვილი აღმოჩნდა იყო არამხოლოდ ევროპელი მშენელთა მიერთების, არამედ იქ ჩასული ქართველებისთვისაც. შესანიშნავი არნენიუება, მახვილეონივრულად შეწერული ხალხური თუ თანამედროვე ტექსტები, ელასიკური მემკვიდრეობის ახლებურად აუდერება და როგონალური კომპოზიციები მათი მუსიკის მთავრობინიშნებია. „სტუმარი“ ისე მოეწონათ დიში, რომ დარჩენილ დროის მანძილზე მათ თითქმის ყოველ დღე უნევდათ კონცერტების გამართვა კლუბებში, ბარებში, ღაი ცის ქვეშ, სოფლად და ა.შ. კვარტეტი ისე კარგად მოირგო დის, რომ მათ ხუმრობით Dielevis კი შეავრცე.

විද්‍යාත්මක ප්‍රසාද

სხვათა შორის, ჩასვლამდე ბევრს ვფიქრობდი სომხები და აზ-ერბაიჯანელები როგორ ააწყობდებო ურთიერთობას, ჩასულმა კი აღმოგაჩინებ, რომ ფუჭი იყო ჩემი მივინისჭყლეტა. ყველანი ძალიან ასალებ დავმეგობრდით, სომხურ-ზერბაიჯანული წყვილებიც კი კარგდა და ცოტა ხანში ყველაზე მრავალე ანადოტებიც კი მოვყევთ ერთმანეთის შესახებ. საერთოდაც, ფესტივალის მთავარ ღირსებად სხორცედ ეს ღიაობა მიმაჩრნაა, ჯანსაღი რეაქციები ავადმყოფულ ატერეოტიპებზე და ერთიანობის დარღმინაბა

ମାଗାଲିଣୀଟିବିତାକୁ, ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ବେଳୁ ତ୍ରାପାତ୍ରାଦ୍ୱୟେ, ତାଙ୍କିଟିକୁ ମନ୍ଦିରାବେ ଏହିକୋଟି ଗାମର, ଥର୍ମଗୀରତି ସମେବନୀର, ଶ୍ରୀରାଧାକୁଜାନ୍ତେଲିଙ୍କିଲା ଓ ଏହାରତିରେ ଉପାଦାନାକୁ କୃଷ୍ଣିତିରେ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି।

კულინარიული
ნოსტალგია

სამაგიეროდ ყველას ძალიან
მოეწონა “კავკასიური ნადიმისთვი-
სი” მომზადებული ჩვენებური
მწვადები, რომელიც ქართველები-
მა და აზერბაიჯანელებმა შეეწვით
ორასკაცანი სუვრისსაფის. ნარ-
მოიდგინეთ, რამდენიმე მაყალთან
ერთდროულად ვმუშაობდით, თუ-
მცა ჩვენებურების გულდასანყვე-
ტად, გასაგებ მიზეზების გამო-
ლორის მწვადს ვერ ნახავდით იქ,
მხოლოდ საქონლის ხორცსა და
ცხვრის კაი-კაი ნაჭრებს. ახლა
ცხვარს რაც შეეხება: არ ვიცი რო-
მელი ჯიში იყო გავრცელებული
დიში, მაგრამ ცხვრის გემო და გან-
საკუთრებული სუნი იმას ნამდვი-
ლად არა ჰქონდა, ეტყობა კომშებე
ზრდიდნენ. თოხლი 20 კილოზე
მეტი იწონის, არც დუშა აქვს და კუ-
დიც ძალისას მიუგავს.

ବୋର୍ଡିକୁ ପାର୍ଗ ଗ୍ରହିନୀଟି ମର୍ମିପ୍ଲଟ୍‌ବାନ୍-
ଇତ, ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗିଲ୍‌ଲୋ ପାର୍ଶ୍ଵାର୍ଦ୍ଦର ଦା
ଲ୍‌ବିନ୍‌ର ପାଶିବିତ, ରମନ ଫ୍ରାନ୍‌କ୍‌ବେଳୀ ସ୍କ୍ରେ-
ଡିବାନ ତଥାଲ୍‌ବେଳୀ ପାର୍ଶ୍ଵରେବେଳୀ, ପାର୍ଶ୍ଵ-
ଇତ୍ତା ନ୍ଯୂକାଲିନ୍‌ଲୋ ରିଜର୍‌ବ୍‌ର୍‌ଲିଙ୍‌ଗ୍‌ର୍‌ଲୋକ୍‌ସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ

ხორციო (ევროპში ხომ ომია გა
მოცხადებული მარილის წინააღმდე
დეგ და ჩვენც ძლიერ დავარწმუნე
ეთ მასპინძლები, რომ კავკასიელთ
ბის მაგიდაზე აუცილებლად უნდა
ჩაედგათ სამარილებები, ეგ კიარ
ზოგიერთები პილპილის ჩადგმასა
აც ვითხოვდით), თუმცა პირველ
ვე ნაჭრიდან ისეთი გნიასი შეიქნა
რომ დრომის მეორე ნაპირიდან გა
მორბოდა ხალხი, ზოგმა ვენახი
მიატოვა გაგანია როველში.

ღვინონ ჩინებული იყო, წითელი ჩამოსახმელი, ყუთისა (ჩვენებულ ჩამოსახმელ ღვინობზე ტყუილ-ად არც გაიფიქროთ), ძირითად გამე, სირა, ან შეკი პინოს ჯიშის ყურ-ძნისგან, თუმცა კაფეებშიც შევივ-ლიდით ხოლმე თეთრის გასასინჯ-ად. იქაურ თეთრ ღვინოს, კლერე-ტისა და მუსკატის გარდა შარდონ-ეს, ალიგოროტესა და იუნი ბლანისგა-ნაც წერავენ.

Ne Me Quitte Pas

საქმეზე კი ვიყავით ჩასულები, მაგრამ დალოცვილმა მასპინძლებმა ისეთი პირობები შეგვიძენეს, რომ ყველატერმი მაინც გასართობი მოჩანდა. იმ ნერვიულობამაც, ჩემს მრგვალ მაგიდებში მონაწილეობას რომ უკავშირდებოდა, სულ მდერა-ლალობაში ჩაიარა. ერთი სიტყვით, გართიაბას ვეძებდით და იგი თავად გვპოულობდა, ხალისობის ცენტრი კი რა თქმა უნდა “ლეზ ერის” თავატრიში იყო, რადგან იქ ყოველ ლამე, 10-11 საათიდინ კაბარე ინყებოდა, ლამის კლუბი თუ თისკოთვა, რაც გინდათ ის თავარ- ით, უკავშირდებით და დასაცავის მისამართით, არამედ არ მისასერებია, რამდენიმე ძალზე საინტერესო ამბავი წყდა, თუმცა ნერილის ნაკითხვისას ჩემს და-ძმებს, ყველას გონც დიში იყო, ქართველს, სომებს, აზერბაიჯანელს, ფრანგს, იქნებ სწორედ ის გამორჩენილი და დავიწყებული ამბები გაასხლდეს. ერთი რამ კი არასდროს არავის დაგვავიწყდება, ის რომ გერმანული არტიკლის გარდა Die პატარა ლამაზი ქალაქის სამხრეთ საფრანგეთში, რონის ალპებში, სადაც, ჩვენ, Dielesშვილები ერთი წლისას ერთობები განვითარდით.

ყოველი ისტორია თანამედროვე ისტორიაა
ბერებული კრონე

რუსული ცასპანის სათავეები

ნოდარ ლალარია
ლილა გახარაშვილი

"საზარელ კალიზე გამოსული ანტი-ქრისტეს მეომრები" უწინდა მონღოლებს XIII საუკუნის ერთმა ევროპულმა მემატიანებმ. ალბათ ასეთებად მოჩანდნენ ევროპიდან, სადამდეც არ მიუღწევიათ. მართალია, რომ არანაულად ეფექტური იყო მათი სამხედრო ტაქტიკა, მაგრამ ძნელად დასაჯერებელია, რომ ეს მომთაბარე ტომები მხოლოდ უფრო "განვითარებული" ერების გასაპარტახებლად და მოსაპობად იყენენ მოწოდებულნი. ბოლოს და ბოლოს, ინდოეთში აგებული ტაჯმაჰალის მავზოლეუმი და ვენეციელი ვაჭრის, მარკო პოლოს მიერ აღნეროლ და სიმდირე ხუბილაი ხანის კარზე სუფევდა, ალბათ საემარის შესაძლებლობას გვაძლევს, ვისაუბროთ წვლილზე, რომელიც მსოფლიო ისტორიაში ჩინგის ხანის მთამავლებმა შეიტანეს.

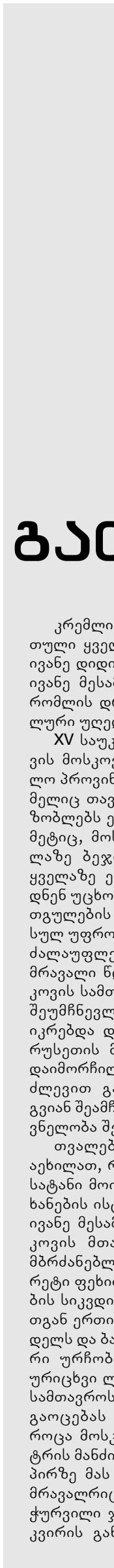
მონღოლური იმპერიის გაფართოების სისწრაფეს მხოლოდ ისლამის ტრიუმფალური სელა თუ შეედრება. მართალია, მონღოლთა სახელმწიფოს, რომელიც მხოლოდ თავისი გავრცელების პირველ ეტაპზე იყენებდა ძალადობას, შემდეგ კი იმ ეპოქისათვის უჩვეულოდ ტოლერანტული იყო დაპყრობილთა მიმართ, ვერ აღმოაჩნდა ისლამის შესადარი გამძლეობა და მოკლე ხანში დაიშალა, მისი მეტვიდრეობა ჯერ კიდევ ცოცხლობს სრულიად უცვლელი სახით და ყველაზე ცახადად ამას ერთი რუსული ანდაზა აღნერს: "გადაზხიერ რუსი და ხელში თათარი შეგრჩება"...

მონღოლური ქარიშხლის მოვარდნისას, XIII საუკუნის პირველ ნახევარში, რუსეთი ერთმანეთის მიმართ საემაოდ მტრულად განწყობილი რამდენიმე სამთავროსაგან შედგებოდა. 1219 და 1240 წლებს შორის ისლამის სათითოდ დამორჩილდნენ მომხდურს. დაპყრობილების

საქმეებში მონღოლები პრაქტიკულად არ ეროდნენ და მხოლოდ დაწესებული ხარკის გადახდას აკონტროლებდნენ. სისასტიკეს მხოლოდ მაშინ იჩენდნენ, როცა ხარკი იგვიანებდა. ამის შედეგად იქმნებოდა ისეთი ვითარება, რომ ხალხის თვალში ტირანი უკვე უცხოელი და მკრობელი კი არ იყო, არამედ საკუთარი მთავარი, ხოლო სწრაფვის ერთადერთი ობიექტი — დამპყრობლის სტრატეგიის, ანუ გამუდმებული ექსპანსიის მიბაძვა. ასეთი მენტალობის დამკვიდრებას ხელს უწყობდა ისიც, რომ მონღოლებმა გადასახადებისაგან გაათავისუფლეს რუსეთის სამღვდელოება: ეკლესია წესრიგს ამყარებს, ხოლო წესრიგი მთავარი პირისა იმისათვის, რომ ესა თუ ის ერი დაპყრობის ღირსი გახდეს. რუსმა სამღვდელოებამ დღემდე შეინარჩუნა ხალხის მიმართ ქედმაღლი დამოკიდებულება და ძლიერთა წინაშე უსიტყვო მორჩილება...

სწრაფ ეკლესიამ უზრუნველყო რუსეთის საუკუნოვანი მოწყვეტილობა დასავლეთის ლიბერალური გავლენისაგან და ისეთ ვითარებაში ჩააგდო ქვეყანა, რომ სახელმწიფო და საზოგადოებრივი მოწყობის ერთადერთ გარეგან ნიმუშს ყველაზე მწვავე სიძულვილის საგანი — მონღოლთა ურდო ზარმოადგენდა. ძნელია პირველ სხვა მაგალითი, როცა ერის ფსიქიკუზე ასეთ ღრმა კვალს ტოვებს ისტორიული გამოცდილება: სწრაფ გასაღლური მთავრების კოლაბორაციონიზმითა და სამღვდელოების გაუცხოებით შეიძლება აისხნას რუსებისადმი დამახასიათებელი ისტორიული ქსენოფობია, აგრესიული საგარეო პოლიტიკა და საკუთარ სახლში ტირანის მორჩილი ატანა.

მართლაც დიდი კვალი დატოვა მონღოლების უღელმა — ალბათ იმიტომ ამტკიცებენ პირზე დუშმორეული "ევრაზისტი" ისტორიკოსები, რომ არავითარი უღელი არ ყოფილა. ბუნებრივია, საკუ-

გათავისუფლება

კრემლის ტერიტორიაზე აღმართული ყველაზე მაღალი სამრეკლო ივანე დიდის სახელს ატარებს — ეს ივანე მესამეა, მოსკოვის მთავარი, რომლის დროს დასრულდა მონღოლური უღელი...

XV საუკუნის მეორე ნახევრისთვის მოსკოვი პატარა და უმნიშვნელო პროვინციული ქალაქი იყო, რომელიც თავის უფრო გავლენიან მეზობლებს ეკვედმებარებოდა. უფრო მეტიც, მოსკოველი მთავრები ყველაზე ბეჯითად იხდიდნენ ხარკს, ყველაზე ერთგულად ემსახურებონ უცხოელ მმართველებს. ამ ერთგულების საპასუხოდ მონღოლები სულ უფრო მეტ თავისუფლებასა და ძალაუფლებას ანიჭებდნენ მათ. მრავალი წლის განმავლობაში მოსკოვის სამთავრო ჩუმად და თითქოს შეუმჩნევლად შეიძინა მოსკოვმა.

თვალები მხოლოდ 1480 წელს აეხლათ, როცა ხარკის მორიგი შესატან მოითხოვეს. ამპირენ, მრის-ხანების ისტერიული შეტევის დროს ივანე მესამემ, იმ დროს უკვე მოსკოვის მთავარმა, ოქროს ურდის მბრძანებლის, ხამედ-ხანის პორტრეტი ფეხით გათელა და მისი ელჩების სიკვდილით დასჯა ბრძანა. ამათგან ერთი მაინც დაუძრავა განსაცელებს და ბატონს მიუზანა გაუგონარი ურჩიბის ამბავი. ახმედ-ხანმა ურიცხვი ლაშქარი დაძრა მოსკოვის სამთავროს წინააღმდეგ, მაგრამ მის გაოცებას საზღვარი არ ჰქონდა, როცა მოსკოვიდან ორასი კილომეტრის მანძილზე, მდინარე უგრის ნაპირზე მას მოსკოველების ასეთივე მრავალრიცხოვანი და კარგად აღჭურვილი ჯარი დახვდა. რამდენიმე კვირის განმავლობაში მოწინააღმ-

დეგნი მდუმარედ შესცქეროდნენ ერთმანეთს და ვერც ერთი ვერ ბედავდა მდინარეზე გადასვლას. ზამთარი ახლოვდებოდა და უკვე დაიწყო ლამეული ყინვები. სასტიკი ბრძოლა გარდაუვალი ჩანდა.

მაგრამ სწორედ ახლა მოხდა რაღაც დაუჯერებელი. ყოველგვარი გაფრთხილებისა და ბრძანების გარეშე ორივე ლაშქარი, თითქოს ერთდროულმა პანიკამ მოიცვაო, მოსწყდა ადგილს და თითოეული მათგანი უკან გაბრუნდა. ალბათ უცნაურად წინააღმდეგობრივი გრძობები მოიცავდა რუსებს იმ დროს: ერთი მხრივ, აშკარა იყო, რომ სიმხდალე გამოიჩინეს, რომ ასეთ მოვლენას ვერანარიად ვერ დაურქმეოდა გამარჯვება; მაგრამ, მეორე მხრივ, ისიც სრულიად ცხადად შეიგნეს, რომ ორანწლიანი მონღობა დასრულდა, რომ დამპყრობელმა დაკარგა ბრძოლის სურვილი და უნარ. მონღოლთა უძლეველი საბრძოლო მანქანა უკამითოვილო ბუზღუნით გაჩერდა. სულ მალე მათი დასავლური იმპერიისაგან სამი წამსვრევი შემორჩა: ყაზანის, ასტრახანისა და ყირიმის სახანოები. ესენი ჯერ კიდევ შეიცავდნენ მუქარას და მათი დათრგუნვა რუსეთის მომავლი საქმე იყო.

მაგრამ როგორ შეიძლება შეფასდეს მონღობის ასეთი დასასრული, რომელსაც ბრძოლით მოპოვებული თავისუფლების გემო არ დაპყვეპა? როგორ უნდა შეხვედროდნენ უგრიდან დაბრუნებულ ჯარს მოსკოველები? — უცხოელი ბატონი ჩუმად წავიდა, მისი სიახლოვე არც მააბდე იგრძნებოდა მშობლიურ მიწაზე, უბრალოდ, საკუთარი თავადება და გადასახადის ამკრეფები თარეშობრივი და დაუმდებურად მონღოლთა უკანდასევის შემდეგ და დღემდეც დველებურად გრძელდება.

პეტრე დიდი - იმპერიის მამა.

ყოველი ისტორია თანამედროვე ისტორიაა ბენეფიციური

თარ თანდაყოლილ ღირსებად
გამოაცხადო ის შექნილი ნაკ-
ლოვანებები, რომლებსაც ვერ
იცილებ.

ასე იყო თუ ისე, მონღლოლთა
იმპერია დაიშალა და რუსეთმ-
აც იმძამსვე ერთგული შვილის
შესაფერი ჟინით მიბარა თავის
გარდაცვლილ ბატონს. ექსპან-
სიის პირველი ნაბიჯი იყო მსო-
ფლიონ ისტორიაში ერთ-ერთი
ყველაზე გრანდიოზული წამო-
წყება: ციმბირის დაპყრობა.
რუსებმა გასაოცრად ხანმოკლე
პერიოდში გავრცელეს თავია-
ნთი ბატონობა 6000 კილომეტ-
რის მანძილზე. მაგრამ ეს მოვ-
ლენა მაინც ისტორიის მიღმა

როგორ არ უნდა გავიხსენ-
ოთ ჩრდილოეთის დიდი მდინა-
რეების შემობრუნების გეგმა,
რომელსაც საბჭოთა პოლიტბი-
ურო ელოლაციებოდა 1980-
იანი წლების დასაწყისში!

დიდი იმედით გააცილეს ბე-
კოვიჩის რაზმი ცენტრალურ
აზიაში ვითარების დასაზღვერ-
ად. მაგრამ სულ მალე იჩინა თა-

კრებაზე მათი წარგზავნილება-
იც გამოჩენდნენ და დიდი ხნის
განმავლობაში განიხილებოდა
საკითხი მონალობთა კათოლიკ-
ურ აღმსარებლობაზე მოსაქ-
ცევად. ეს არცთუ ისე არარეა-
ლური პერსპექტივა იყო: ჯერ
ერთი, ევროპას ახსოვდა, როგ-
ორ ქრისტიანდებოდნენ რომის
დამაზგრეველი ბარბაროსები,
მეორეც, თვით მონალობების
მხრიდან მოდიოდა სანუგებო
ცნობები — წამდაუწუმ ყვებო-
დნენ ამბეჭდს მათი ხანების ქრი-
სტიანობის მიმართ სიმპათია-
ზე, გარდა ამსა, ცნობილი იყო,
რომ მონალობთა დიდი წარილი
ნესტორიანელობას იღებდა.

მაგრამ რუსეთი იმედს არ
ტოვებდა: ერთი იყო ხუბილაი
სანის სასახლიდან პატივითა და
ურიცხვი ძლვენით გასტუმრე-
ბული ვენეციელი ვაჭარი მარ-
კო პოლო, მაგრამ სულ სხვა —
მის მიერ აგებული კრემლის
ეზოში ღორივით დაკლული ბო-
ლონიელი არქიტექტორი არის-
ტოტელე ფიორავანტი; ერთი
იყო მონღოლთა ურდოში შესუ-
ლი და იქაური ყოფის შესახებ
უმდიდრესი მასალის მომპოვე-
ბელი კათოლიკე მთავარეპის-
კოპოსი ჯოვანი დელ ბლანო კა-
რპინი, მაგრამ სულ სხვა — ათ-
ონელი ბერი მაქსიმ გრეკი, რო-
მელმაც საღვთისმსახურო წიგ-
ნები უთარგმნა რუსებს ბერძ-
ნულიდან და ამისათვის სამო-
ნასტრო დილევში ამოხადეს
სული. პარადოქსულია, მაგრამ
აღმოჩნდა, რომ კონსტანტინო-
პოლურმა ქრისტიანობამ კიდევ
უფრო გადაულახავი კედელი
აღმართა დასავლეთსა და რუს-
ეთს შორის.

ამიტომაც დღემდე დაჟყვება
ბა დასავლეთ ევროპას რუსეთ-
ის წინაშე პანიკური შიში, რომე-
ლიც საერთო კეთილდღეობის
ფონზე ადვილად იღებს დიპ-
ლომატიკური სიფრთხილის სახ-
ეს და ადვილად ინილგება შესა-
ბამისი რიტორიკით. ამ პანიკურ
შიშს არცთუ მცირერიცხვენანი
და უმნიშვნელო საფუძველიც
აქვს: ალექსანდრე სუვოროვის
ტრიუმფალური ლაშქრობა
ჩრდილოეთ იტალიაში, ნაპო-
ლეონ ბონაპარტის კატასტრო-
ფა და კაზაკების მიერ აღებული
პარიზი, მეორე მსოფლიო ომის
შემდეგ ევროპას აღმოსავლეთი
ნაწილის წითელი ტყვეობა, რო-
მელმაც ადამიანური სახე არა
მხოლოდ ბულგარელებსა და
რუსინელებს, არამედ გერმანე-
ლებსაც დააკარგვინა.

მხოლოდ ანგლოსაქსები არ ეპუებოდნენ რუსეთის წინაშე ირაციონალურ გაუბედაობას. სწორედ ისინი იქცნენ ორთავიანი არწივის ყველაზე მნიშვნელოვან მეტოქედ, რომელმაც არა მარტო 1855 წელს კუდიოთ ქვა ასროლინა რუსეთის ფლოტს ყირიმის კამპანიაში, არამედ ასი წლის მანძილზე საგრძნობ წინააღმდეგობას უზევდა სპეციამსახურების უხილავ მშენებრივალური აზიისა და ტიბეტის თვალურვდენელ სივრცეებზე — მშენ, რომელსაც რედიარდ კილინგვა "დიდი თამაში" უწოდა.

ხიდა. ხანის სასახლე

Յո յղաձնո՞ս մշեաճատօնձաթ: Տամ-
եցրո յըլքեգուցուոս մոնաճո-
լլեցիո թիոս ճակարուոտ օլլպէցօն-
ցնյեն, մատ նոնսվառա եղուո յը-
լունցնյեն մոնմատաճարցոտ տավագա-
սեմյեն, մացրամ րուսցուոս օմքէրո-
աժո մեցուո Տաճաճարց մրուսեաճու-

რუსეთის გავლით პირდაპირ სახმელეთო გზა სეროზული დარტყმა იქნებოდა ოსტინდიის სანაოსნო კომპანიასა და თვით დიდ ბრიტანეთზე, რადგან სუეცის არხის გაჭრამდე ხომალდები ბომბებიდან ლონდონამდე გზას ერთ წელიწადს ანდომებდნენ. მეგობრულად განწყობილი ხანი ქარავნების დაჯვასაც უზრუნველყოფა.

დაკუთარების მისამართი და გენერალური მიზანი
1717 წელს აეტერებ ჩინვაში
მძიმედ შეიარაღებული ოთხია-
თასიანი რაზმი გააგზავნა იმ
განაგარიშებით, რომ შეიარა-
ღებული მეგობრის ქვემეხები
თიხით ნაგებ სახლებს ადგილ-
ად აწევადნინ მტკრად, ხანის

ବୁଝା, ବୋଲି ଯାଇରାଏଲା ତୁମ୍ଭେତା
ଶେମ୍ଭୁଶ୍ଵରା କିନ୍ତୁ ଉପରି ଦାବିଦି-
ମେବଦା ମିଳି ପ୍ରାଣଗ୍ରହା ଅଲାଞ୍ଚିଲି କିନ-
ିନାହୀଁ. ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରୂପ ବାଦିବ୍ୟାଦାମି
ଗ୍ରହତବାଦୀ କ୍ଷେତ୍ରାଠୀ ମରୋଧାବାନ୍ତିର
ନି ଏବଂ ରୁକ୍ଷେବି ଶୈକ୍ଷଣ୍ୟାଲ୍ୟସ୍.

ნანილი მონებად გაყიდეს,
ნანილი კი კვლავ უდაბნოში გა-
უშვეს. გადარჩენილებმა პეტე-
რბურგში მიიტანეს ამბავი, მაგ-
რამ კავკასიის პრობლემებით
დაკავებულ პეტრეს აღარ ეცა-
ლა ხივაში დახოცილებისთვის
შურისძიება. თუმცა უნდა ითქ-
ვას, რომ რუსებს ხანის დაუს-
ჯელი ღალატი მაინც არ დავი-
წყებიათ და აღმოსავლეთის მი-
მართ უნდობლობა გაუძლიერ-
დათ. სწორედ ეს ღრმად ჩამარ-
ხული ბოლმა შეიძლება დავასა-
ხელოთ იმ ულმობელობის მი-
ზეზად, რომელიც ყოველთვის
თან ახლდა რუსეთის სამხედრო
მოწმობებას, კავკასიასა და კა-

ნისათვის და არავითარ
მსხვერპლს არ მორიდებოდა.

ანდერძი არავის უნახავს და
ისტორიკოსები მითჩნევენ, რომ
არც არასოდეს ყოფილა. როგ-
ორც ეტყობა, ესეც ერთ-ერთი
მითია, ასე ვთქვათ, ქალაქური
ლეგენდა, რადგან მითი არა მა-

რტო ეგრეთ წოდებულ ველურ
ხალხებს უძნელებს გონებას,
არამედ არანაკლები წარმატებ-
ით ეუფლება (ცივილიზებული
ერების გონებას. მსგავსი შემი
ევროპაში სრულიად ბუნებრივ-
ად წარმოიშვა უსაფრთხოები-
სათვის ზრუნვის ნიადაგზე, რა-
დგან დასავლეთი არცთუ უსა-
ფუძვლოდ აიგივებს მოსკოვის
სახელმწიფოს მონღოლების
დიდი ხნის წინ გამქრალ იმპე-
რიალუან

მონღლოთა ჩრდილი შავებნ-
ელ მუქარად ადგა ქრისტიანულ
დასავლეთს XIII საუკუნეები.
1272 წელს ლიონის საეკლესია

ხარუკი მურაკამი

ირაკლი ბერიავალიძე
თარგმანი

გამოცემა.
ფასაციით იზიდა
№ 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18

მეხუთე ნაწილი
ვირთხას წერილი და
ის, რაც მას მოჰყვა
1

30რთხას
პირველი ცერიტი

(შტამპი: 21 დეკემბერი, 1977
წელი)

ჰა როგორაა საქმეები?

რა ხინია ერთმანეთი არ გვინა-
ხავს? რამდენი წელი გავიდა? მოი-
ცა, როდის იყო ეს?..

სულ უფრო ძელად ვისხვმებ
დღებს და რიცხვებს. თითქოს უც-
ნაური ბავი ფრთხევლი ფრთხების
ტყვლაშენით დამტკრალებს თავს. მე კი ვერ და ვერ მომიკრებია აზ-
რები, რომ სამამდე მაინც დავით-
ვალო. ასე რომ, მაპატიე, სჯობს
ისევ თვითონ გამოითვალო. იმან,
რომ მამინ, სრულად უზუმრად,
ისე რომ არავისოვანი არაფერი არ
მითქამის, ისე წარავერი ქალაქიდან,
ალბათ შენც გაგიჩინა პრობლემე-
ბი. ან იქნებ ის უფრო გერინა, რომ
ამის შესახებ შენც კი არაფერი გვ-
თხარი უკეც რამდენჯერ დავაპირე
ამეხსნა შენთვის ყველაფერი და
ვერ მოვახერხე. რამდენ წერილოც
არ დაგნერე, ერთომეროის მყო-
ლებით უხევდი, მაგრამ მგონია,
რომ ეს ბუნებრივია: შეიძლება ვინ-
მე სხვას აუხსნა ის, რაც საკუთარი
თვავითვისაც ვერ აგიხსნა? არა
მგონია.

არასოდეს არ შემეძლო ნორმა-
ლური წერილი დაწერა. ხან აზრე-
ბის მიმდევრობა დაებოდა თავდა-
ყირ, ხან მოსაზრებები დასკვნებს
არ შესაბამებოდა, ან კიდევ სხვა
რალაც ამის მაგვარი. გამოდის,
რომ თუ აზრების გადატანას ვცდი-
ლობ ქაღალდზე, უფრო მეტად ვიხ-
ლართები ამ ჩემს აზრების. თუ ალ-
არაფერ ვიტყვა, იმაზე, რომ მაკ-
ლია იუმორის გრძნობა და ხშირად
ვწყვეტ წერილის წერას იმის გამო,
რომ საკუთარი აუტანელი ხსიათი
თვითონვე მძეზრდება.

თუმცა, ვთქვათ, ადამიანს, რო-
მელსაც ნორმალურად შეუძლია
წერილის წერა, მანცდამანც არ
სჭირდება ამის გაეკეთება. მისთვის
ხომ უკეც იმთავითვე ცნობილია,
რა და როგორ უნდა თქვას და ამი-
ტომ სავსებით მშვიდად შეუძლია
დარჩეს ცოცხალი საკუთარ კონ-
ტრექსტის შიგნით. მაგრამ ეს, რა
თქმა უნდა, ჩემი საკუთარი შეხე-
დულება. შეიძლება სინამდვილე-
ში საკუთარ კონტექსტში ცხოვრე-
ბა სრულად შეუძლებელი რამა. ა-
ხლა ძალიან ცვალა, ხელები მეყინე-
ბა, ვერ ვკრძნობ, რომ ეს ჩემი ხე-
ლებია. ტვინიც კი. ისიც კი სხვისია.
თოვს. ფიფქები ვიღლაცის ტვინის
ნაფლებთხმას წააგავს. ბარდნის და
ბარდნის, და ღიღლაცის ტვინივთ
სულ უფრო ღრმა და გაუგალი ხდე-
ბა... (წეტავი რას გმიღდა).

თუ რაღაცებს არ ჩავთვლი, ცხოვრება ჩვეული გზით მიდის.
ყველაფერი წერილის. შენ როგ-
ორ ხარ? მე არ შეგატყობინებ ჩემს
ახლანდელ მისამართს. არ გერინ-
ოს. მიზეზი ის არ არის, რომ შენგან
რამის დამალვა მინდა. გამიგე, თუ
შევაძლია გადატანაში და ეს სულ

ხარუკი მურაკამი 1949 წელს დაიბადა კიოტოში, იაპონიის ძეველ დედაქალაქში, კლასიკური ფილო-
ლების მასნავლებლის ოჯახში. სწავლობდა კლასიკური დრამის ფაკულტეტზე ვასედას უზივერსიტე-
ტში. ტოკიოში ჯაზს ბარი ჰქონდა.

წერა 29 წლისამ დანართი და მას შემდეგ წელიწადში საშუალოდ ერთ რომანს წერს. იღვიძებს ექვს საათზე
და წვება ათზე. 33 წლისამ სიგარეტს თავი დაანება, დაიწყო ვარჯვიში.

დასავლეთში გაემზადება და იქიდან ევროპელის თვალით დაუწყო ყურება თავის სამშობლოს.
თავისი შემოქმედებით მურაკამი არღვევს ჩვეულ იაპონურ ფასეულობებს: "ეცადე ეცხოვრო ჰარ-
მონულად გარე სამყაროსთან", "არ გამოყო გარემოს და ვევლაფერი იღონე კარიერისთვის". ის სა-
მოქნებით არღვევს ტრადიციებს, რის გამოც ბევრი იაპონელის სიძულივიც დაიმსახურო. "მე მომწ-
ონს დროის ფლანგვა. ქვეყნად იმდენი რამ არის, რაც მიყვარს - ჯაზი, კატები, გოგონები, შეიძლება წი-
გნებიც. ყველაფერი ეს ცხოვრების გაგრძელებაში მეხმარება".

ნადირობა ვეზრებზე

ლიკატური პრობლემაა. მეჩვენება, რომ შეგატყობინებ თუ არა ჩემს მისამართს, შეიგნით მაშინვე რაღა-
ცაც შეცვლება. ვერ ამისხსია, როგორც წესაც და რიგია... ჩემი აზ-
როთ, შენ ყველთვის მშვევივად ახერხდიდ ახერხდიდ გადებას, რისი ახს-
ნაც მე არ შემეძლო. მაგრამ რაც უფრო მეტს იგებდი, მით უფრო მი-
ძელებოდა ჩემი აზრების სიტყ-
ვებით გადმოცემა. ეტყობა, დაბა-
დიდიან მომცვება ეს ხავლი.

რა თქმა უნდა, ყველას თავისი
ნაკლი აქვს.

მაგრამ რა არის, იცი? ჩემი ყვე-
ლაზე დიდი ნაკლი ის არის, რომ სა-
კმარისა ჩემს სულში მივაგინ თუ-
ნდაც სულ ერთი ციკლის ნაკლს,
რომ ის მაშინვე ინწებს ზრდას. სხვანარად როგორ ვთქვა, შეიგნით
რაღაც ქათმების ფერად მაქეს. და-
და და დედალმა კერცხი, ის კი სულ
მალე ახალ დედლად გადაიცეა, რომელმაც თავის მხრივაც დადო
კერცხი... აი, ასე მრავლდება სუ-
ლმი ეს ყველა ყაიდის ხინჯი იქნება
თუ ნაკლი და გიკვირს: შეიძლება

რამ იქნებოდა, არ გეჩვენება? მე-
ცხრამეტე საუკუნეში რომ დავბა-
დებულიყავი, ალბათ გაცილებით
უკეთ მეცოდინებოდა წერა. ისე
რა, როგორც დოსტოვეცის, მთე-
როთ, შენ ყველთვის მშვევივად
ახერხდიდ ახერხდიდ გადებას, რისი ახს-
ნაც მე არ შემეძლო. მაგრამ რაც უ-
ფრო მეტს იგებდი, მით უფრო მი-
ძელებოდა ჩემი აზრების სიტყ-
ვებით გადმოცემა. ეტყობა, დაბა-
დიდიან მომცვება ეს ხავლი.

რა თქმა უნდა, ყველას თავისი
ნაკლი აქვს.

მაგრამ რა არის, იცი? ჩემი ყვე-

ლაზე დიდი ნაკლი ის არის, რომ სა-
კმარისა ჩემს სულში მივაგინ თუ-
ნდაც სულ ერთი ციკლის ნაკლს,
რომ ის მაშინვე ინწებს ზრდას. სხვანარად როგორ ვთქვა, შეიგნით
რაღაც ქათმების ფერად ახერხდიდ არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურ-
მოკლებად და თითოეულ მათგანში აუცილებლად და არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურმოკლებითაც კი არ
გაგვიგონია. ისე, მართალი გითხ-
რა, სწორედ ამით მიზიდავდნენ ეს ქალაქები. აი, ამ მიზიდულიბის გა-
მო, რომ უკანას სწორები მოწოდებით საბოლოოდ გორგონაც არ ვიცოდო, სად გავეცეოდ მოწოდებით არ ვიცოდოს (ასე უცილესი მოწოდებით გამოვიდოდა). ყველაფერზე მიღიონდი, რომ სულ რაღაც თოხი თვით მეშვეო სამუ-
შაო. უნდა გითხრა, რომ ასეთ ქა-
ლაქები მე თვითიანაც არ ვიცოდო, არ ვიცოდო აზრის უცილესი მოწოდებით საბოლოოდ გორგონაც არ ვიცოდო.

რა თქმა უნდა, ყველას თავისი
ნაკლი აქვს.

მაგრამ რა არის, იცი? ჩემი ყვე-

ლაზე დიდი ნაკლი ის არის, რომ სა-
კმარისა ჩემს სულში მივაგინ თუ-
ნდაც სულ ერთი ციკლის ნაკლს,
რომ ის მაშინვე ინწებს ზრდას. სხვანარად როგორ ვთქვა, შეიგნით
რაღაც ქათმების ფერად ახერხდიდ არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურ-
მოკლებად და თითოეულ მათგანში აუცილებლად და არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურმოკლებითაც კი არ
გაგვიგონია. ისე, მართალი გითხ-
რა, სწორედ ამით მიზიდავდნენ ეს ქალაქები. აი, ამ მიზიდულიბის გა-
მო, რომ უკანას სწორები მეშვეო საბოლოოდ გორგონაც არ ვიცოდო.

რა თქმა უნდა, ყველას თავისი
ნაკლი აქვს.

მაგრამ რა არის, იცი? ჩემი ყვე-

ლაზე დიდი ნაკლი ის არის, რომ სა-
კმარისა ჩემს სულში მივაგინ თუ-
ნდაც სულ ერთი ციკლის ნაკლს,
რომ ის მაშინვე ინწებს ზრდას. სხვანარად როგორ ვთქვა, შეიგნით
რაღაც ქათმების ფერად ახერხდიდ არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურ-
მოკლებად და თითოეულ მათგანში აუცილებლად და არის რაღაც ისეთი, რის შესახებ ყურმოკლებითაც კი არ
გაგვიგონია. ისე, მართალი გითხ-
რა, სწორედ ამით მიზიდავდნენ ეს ქალაქები. აი, ამ მიზიდულიბის გა-
მო, რომ უკანას სწორები მეშვეო საბოლოოდ გორგონაც არ ვიცოდო.

რა თქმა უნდა, ყველას თავისი
ნაკლი აქვს.

მაგრამ რა არის, იცი? ჩემი ყვე-

ლაზე დიდი ნაკლი ის არის, რომ სა-
კმარისა ჩემს სულში მივაგინ თუ-
ნდაც სულ ერთი ციკლის ნაკლს,
რომ ის მაშინვე ინწებს ზრდას. სხვანარად როგორ ვთქვა, შეიგნით
რაღაც ქათმების ფერად ახერხდიდ

პარიზის ავტომობილის სიახლეები

მარათ ლორთიშვილი

აუდი R8

პარიზის წლიური ავტომობილის ერთ-ერთი გამოძრებული ვარსკვლავია „აუდის“ სრულიად ახალი სპორტული მოდელი სახელად R8, რომლითაც ინგოლშტადტელები სუპერავტომობილების კლასში დამკიდებებას და იქსური ლიდერების, „ფერარის“ და „ბორშეს“ შევარებების ეცდებან. ჰოდა, რა გასაკვირა, რომ წარმოებისთვის გამზადებული ეს ავტომობილი, რომელშიც უხვადა თამოყრილი ლე მანის ჩბოლების სუსტგზის ჩემპიონი პროტოტიპის შექმნისას გამოყენებული აგრეგატები და ტექნოლოგები, პარიზის გამოიუნის ყველაზე გამორჩეულ ვარსკვლავად იქცა.

„აუდი R8-ს“ გარენობაში შერწყმულია ინდივიდუალურობა და აგრესია, ეს უკანასკნელი გვეუბნება, რომ მძლოლს საჭერას უამრავი განცდა, ადრესალინის მოზღვება და მართვით მიღებული სიამონვნება ელის. და კიდევ, დიზაინით R8 თოჯმისა არ განსხვავდება „აუდის“ მიეროვი წლის წინ ნაჩვენები კუნცემულური „ლე მან კვატროსგან“.

პირველ რიგში, ყურადღებას იქცევს ავტომობილის უზარმაზარი რადიატორი და მუზრუქებისთვის ჰერის ამღებ „ლაუზები“, „აუდის“ დიზაინერებმა საფილი რგოლები რადიატორიდან კაპოტზე ამოტანეს, სიბრუნვები გზის განთვალის კი უზრუნველყოფს რიგული ფრენის წინა მაშუქები, რომლებიც შუქ-დიოდებისაგან შედგება, სხვათაშორის, „აუდი“ პირველ კომპანია, ვინც სერიულ ავტომობილზე ამჟავა მაშუქებს გამოიყენებს.

საბორბლე რელიეფური თაღები ხაზს უსაბას თვლების უზარმაზარ ზომებს (18/19 - წინა/უკანა), არანაკლებ შთამშეჭვავა R8-ს უკანა ნაწილი, სადაც პირველ რიგში, ყურადღებას იქცევს დიდი ზომის ჰერის გამომშვები „ლაუზები“, ვინორ სტოპ-ფრები და ბამჟავის ორივე კიდები ამოჭრილ გამოსაბოლევები შეწყვილებული მიღები.

მარათობლები აცხადებენ, რომ R8-ს გარევნიბაში კიდევ ერთი დასამახსოვრებელი დეტალი იქნება ძრავის გამჭვირვალებული ცაპონის გამოიძონა სახელურის შეცვლისას, ავტომობილის მთავარი დანართის აღმონაბეჭდი აცხადებული აგრეგატი ბაზაში,

აუდი R8

მძლოლის და მისი ერთადერთი მგზავრის სავარძლის უკანა მოთავსებული, რაც სრულიად შეესაბამება სპორტული სუპერავტომობილის კლასის სხვათაშორის, მყიდველს საშუალება ექნება, სპეციალურად შეუკვეთის კაპონის შექმნისას და მართვის მიღები, რომლებიც მაშინვე აინტება, როგორც კი მძლოლი ძრავს ჩართოს.

საც საფეხურები მიმდევრობით აქვთ განლაგებული.

R8-ზე შეკვეთების მიღებას „აუდი“ მაღალ დანწყებს, მათ შესრულებას კლასის სხვათაშორის, მყიდველს საშუალება ექნება, სპეციალურად შეუდგება. ავტომობილის სავარაუდო ფასი კი 150 000 დოლარი იქნება.

ფოლკსვაგენის იროკი

1973 წლის უნივერსალ ავტომობული, ფოლკსვაგენის საზოგადოებას პირველდან ნარიდები თავისი კონცეპტუალური სპორტული ავტომობილი სახელად „სეიროკი“ (ან შერიკი), რომლის, დიზაინი ცნობილმა იტალიურმა ატელიე „ჯუვარი“ შეიმუშავა. ეს ავტომობილი ბაზარზე მომდევნობილი წელს გამოჩნდა და უმაღლეს მეტად პოპულარული გახდა - შეზღუდული სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე მოდელიც შეიცვალია თოხოვე წამყვანბორბლინა. სამავიროდ, მყიდველს არჩევანის საშუალება ექნება გადაცემათა კოლოფებთან დაკავშირებით. სტანდარტულ მოდიფიკაციაზე, ძრავთან შეწყვილებულია 6-საფეხურიანი მექანიკური კოლოფი, რომელსაც, მყიდველის სურვილს შემთხვევაში, შეცვლიან ადგენივე საფეხურის მქონე, ნახევრადავტომატური კოლოფით (აუდი R ტრონიკი), რომელი

სი სამოდელო გამის გაფართოების კვალობაზე, „სეიროკიც“ გაიხსნა.

და აი, პარიზის ავტომობის დამთვალიერებელმა ახალი, მესამე თაობის „სეიროკის“ კონცეპტუალური ვარიაციი, მოდელი „იროკი“ იხილა, რომელიც, სიევე როგორც პირველიც ასევე „გოლფის“ პატ-ფორმას იყენებს. მისი შექმნა დავალი კომპანიის ახალგაზრდა კინ-სტრუქტორთა ჯგუფს, რომელსაც უკვე დღიც გამოცდილების მქონე იქნება მანსეკე ხელმძღვანელობა.

„იროკის“ ბაზისად გამოყენებულია მეხუთე თაობის „გოლფის“ პლატფორმა, თუმცა გამორიცხული არაა, რომ მისითვის გოლფის ბურგებმა სრლიად ახალი პლატფორმა შექმნა, რომელსაც მომავალში ახალი, მეექვსე თაობის „გოლფისთვის“ გამოყენებუნ. პარიზში ნაჩვენები „გოლფი“ პირველი ასევე გოლფის ბაზისაზე, მაგრამ კომპანიის ახალგაზრდა კინ-სტრუქტორთა ჯგუფს, რომელსაც უკვე დღიც გამოცდილების მქონე იქნება მანსეკე ხელმძღვანელობა.

პარიზში ნაჩვენები „გოლფი“ მდგრადი ასევე გოლფის ბაზისაზე, მაგრამ კომპანიის ახალგაზრდა კინ-სტრუქტორთა ჯგუფს, რომელსაც მომავალში ახალი, მეექვსე თაობის „გოლფისთვის“ გამოყენებუნ. პარიზში ნაჩვენები „გოლფი“ დაივინა ასევე გოლფის ბაზისაზე, მაგრამ კომპანიის ახალგაზრდა კინ-სტრუქტორთა ჯგუფს, რომელსაც მომავალში ახალი, მეექვსე თაობის „გოლფისთვის“ გამოყენებუნ. ახალი ავტომობილი პირველ რიგში, ახალგაზრდა მყიდველისთვის იქნება განკუთვნილი და ბაზარზე მან კონცერნის უნდა გაუწიოს. ახალგაზრდა კინ-სტრუქტორთა ჯგუფს, რომელსაც მიიღებს, დაახლოებით სიესტას, როგორც მოდელ „ერის“ აქვთ.

პარიზში ნაჩვენები „იროკი“ აღჭურვილა 1.4-ლიტრიანი TSI ძრავით, რომლის თავისებურება ისაა, რომ მას ერთდროულად ემსახურება როგორც ტურბოკომპრინტერი, ასევე მექანიკური ტირაჟით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამის მიუხედავად, პირველი თაობის „სეიროკი“ ნახევარმდინი წინა ტირაჟით გაიყიდა. ვოლფსბურგელებმა ის 1981 წელს განახლეს, თუმცა ახალი მოდელი ნაკლებად ნარმატებული გამოდგა, რის გამოც, მისი ნარმობა 1993 წელს შეწყდა.

ამავე კოლოფით გადატანილება და მიმდევრობილის სანარმო პროგრამი

